

Universitätsbibliothek Paderborn

**Scintillæ Ignatianæ, Sive Sancti Ignatii De Loyola,
Societatis Jesu Fundatoris Apophthegmata Sacra**

Hevenesi, Gábor

Coloniæ, 1715

VD18 10988289

20. Octobris. Cùm objectum amoris infinitum est, semper in amando proficere, & perfici licet. S. Ignat. Epist. 15. April. 1543.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50423](#)

※ (296)※

Iare sempiterna moneamur. Quād dulcē
est tam liberali Domino servire!

20. Octobris.

Cum objectum amoris infinitum est, semper
in amando proficere, & perfici licet. S.
Ignat. Epist. 15. April. 1543.

Alli affectus mortales sunt, finem ac-
cipiunt, solus amor immortalis fi-
nem nescit; materia enim illius infinita cum
sit, tam diu ignis, hic ardet, quamdiu ei
materia suppeditat alimentum.

Liberè quidem amamus, quod volu-
mus, non possumus tamen non amare ali-
quid; ab odio esseflare possumus, omnem
ponere morem non possumus: semper ne-
cessa est velle aliquid. Amor nempe se ad
infinitum bonum amandum esse creatum
ostendit,

Reliqui affectus cum tempore vim-
mittunt, consenserunt: amor solus infatigau-
bilis, nunquam defecturus est, semper in-
defessus, natus ad immortale. Durando
crescit, & dum æternitas aliis metam po-
nit, major invalescit.

Lassitudine, & ignaviâ omni amorem
liberavit natura, in continuum usum fecit,
negat.

negavit omnes ei ferias , nec unquam eam
eximio nos opere satiari voluit. Amando,
ac in amore crescendo, beati erimus.

21. Octobris.

Voluntariae paupertatis amator statuam induat, ut eodem vultu lacernam sustineat, quo byssum, & purpuram accepisset. S. Ignat. apud Mass.

Humana cupiditas nunquam satia-
tur, ejus terminus ubique est, & prin-
cipium ubique : post plura, sunt alia, post
alia, omnia ; post omnia, sua adhuc erunt
avaritiae vota. Nunquam dicit sufficit. Bel-
lua insatiabilis !

Quod natura nobis infudit malum, grā-
tia corrigit, dum eo artificio naturæ geni-
ū erudit, ut fastidire omnia, non modò
contenta paucis vivere, sed & necessario-
rum penuriam discat.

Adeò non sìne remedio paupertas est,
quod alia non concedunt artifícia , dabit
voluntas erudita, id est, voluntas sìne cupi-
ditate. Parum est, quod sufficit, cur ad super-
flua extendimus cupiditatem ?

Quæ te vestis amiciat? quis verticem galerus tegat? quid interest? illa, si nuditatem

Os prós-